

Сонце сипле квіти
Уже в дітей порожевіли
личка,
Уже дощем надихалась
рілля.
І скрізь трава,
Травиченька,
Травичка!
І сонце сипле квіти,
як з бриля!

(Л. Костенко)

* * *

Сонце стукає в віконце.
Ти не спи, як сходить сонце,
Прокидайся — й на зарядку,
А з зарядки та й на кладку,
Через кладку на лужок,
А з лужечка та в садок.
Там лежать граблі, лопата,
То ямки берись копати:
Треба вчасно навесні
Посадити яблуні,
Груші, персики, горіхи
Добрим людям для утіхи
І для цвіту, і для плоду —
На здоров'ячко народу.

(М. Стельмах)

* * *

На луках від цвітінь-краси
Червоно, синьо, жовто, біло.
Палають крапельки роси,
Немов їх сонце запалило.
Гуде пташиним співом ліс,
Та найгучніше в цьому гулі
Виводить іволга свій свист,
Кують бездомниці-зозулі.

(В. Бичко)